

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.15:1-58

Evankeliumi Kristuksessa

1-11. Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviiksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: - Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ja hän ilmestyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän ilmestyi samalla kertaa yli viidelle sadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin jo nukkuneet pois. Tämän jälkeen hän ilmestyi Jaakobille ja sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi minullekin, joka olen kuin keskosena syntynyt. Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani. Näin me siis julistamme, minä niin kuin hekin, ja näin te myös olette uskoneet.

Näitä sanoja lukiessa, ei voi olla havaitsematta Paavalin nöyrää asennetta. Hän olisi voinut virkansa ja saavutustensa perusteella ylvästellä, mutta niin hän ei tehnyt. Hän muistutti itseään siitä, että ennen uskoon tulemistaan hän oli raskaasti vainonnut Jumalan seurakuntaa. Kuitenkin Paavalin ydinsanoma perustui Kristukseen ja Hänen ylösnousemukseensa. Hän muistutti ja teroitti sitä seurakunnille ja olihan evankeliumin sanoma hänen itsensäkin ainut toivo. Paavali myönsi olleensa se, mikä oli ollut, mutta tunnusti myös Jumalan armon olevan voimana hänellä. On syytä ajatella, että samaa armoa mekin jokainen tarvitsemme. Olemme riippuvaiset siitä Paavalin tavoin, emmekä saa luulla itsestämme yhtään enempää.

Armo Jumalassa on pelastuksemme ja voimamme. Vain Hänen suuren pitkämielisyytensä ja rakkautensa turvin saamme tehdä parannusta ja Hän itse pelastaa meidät. – Olkoon nämä Paavalin sanat lähellä meidänkin sydäntä: "Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä Hänen armonsa minua kohtaan ole mennyt hukkaan."

12-34. Jos kerran julistetaan, että Kristus on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä voivat sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa puhetta, turhaa myös teidän uskonne. Silloin nähdään, että olemme antaneet Jumalasta väärän todistuksen, kun olemme väittäneet hänen herättäneen Kristuksen - mitä hän siis ei ole tehnyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. Ellei kuolleita herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä.

Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet. Kun kerran kuolema sai alkunsa ihmisestä, samoin kuolleiden ylösnousemus on alkanut ihmisestä. Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus ja sen jälkeen Kristuksen omat, kun hän tulee. Sitten seuraa kaiken päätös, kun hän luovuttaa kuninkuuden Jumalalle, Isälle, kukistettuaan kaiken vallan, mahdin ja voiman. Kristuksen on näet määrä hallita, kunnes hän on saattanut kaikki vihollisensa jalkojensa alle. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema. Sillä "Jumala on alistanut hänen jalkojensa alle kaiken". Kun sanotaan, että kaikki on alistettu hänelle, tämän ulkopuolelle jää

tietysti Jumala, joka itse on kaiken alistanut Kristuksen valtaan. Sitten kun kaikki on saatettu hänen valtaansa, silloin hän itse, Poika, alistuu sen valtaan, joka on saattanut kaiken hänen valtaansa, ja niin Jumala hallitsee täydellisesti kaikkea.

Mitä varten sitten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he kastattavat itsensä näiden puolesta? Entä mitä varten me joka hetki antaudumme vaaraan? Niin totta kuin te olette minun ylpeytteni Herramme Kristuksen Jeesuksen edessä, minä katson joka päivä kuolemaa silmiin. Oliko minun kannattanut taistella Efesoksessa petoja vastaan, jos asiaa ajatellaan vain tavalliseen ihmistapaan? Ellei kuolleita herätetä eloon, niin "syödään ja juodaan, huomenna kuollaan". Älkää eksykö! "Huono seura hyvät tavat turmelee." Tulkaa lopultakin järkiinne, älkää tehkö syntiä! On näet eräitä, jotka eivät Jumalasta mitään tiedä - tämän sanon teidän häpeäkseenne.

Tässä Paavali käsittelee ylösnousemusta monin sanoin. Ymmärrämme, että uskomme Jeesukseen raukeaa turhaksi, ellemmme usko, että Jumala on Hänet herättänyt. Sitten Paavali tähdentää uskon päämäärän tärkeyttä sanoessaan; "Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä." Uskomme perusta on siis Kristuksessa, joka on meille elämäksi tässä ajassa, mutta myös tulevassa. Juuri tämä onkin lohdullinen toivo! Emme elä vain ainoastaan tätä maailman aikaa varten, vaan myös tulevaa - kuoleman jälkeistä ikuista elämää varten.

Toisinaan Paavali käytti voimakkaitakin ilmaisuja herättäessään seurakuntia todelliseen Kristuksen tuntemiseen. Jeesuksen läsnäolo vaikuttaa välittömästi puhtauden kaipuuta, halua tehdä parannusta ja lakata tekemästä syntiä. Siksi synnissä elävä ihminen ei todellisuudessa tunne Jumalaa. Paavali kirjoitti: "Tulkaa lopultakin järkiinne, älkää tehkö syntiä! On näet eräitä, jotka eivät Jumalasta mitään tiedä - tämän sanon teidän häpeäkseenne."

35-44. Joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet herätetään? Millainen ruumis heillä silloin on?" Mikä järjetön kysymys! Eihän se mitä kylvät tule eläväksi, ellei se ensin kuole. Ja kun kylvät, et kylvä tulevaa kasvia vaan pelkän siemenen, vehnänjyvän tai jonkin muun kasvin siemenen. Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin hän on

nähty hyväksi, jokaiselle siemenelle sellaisen kuin sille kuuluu. Ei kaikkien elollisten ruumis ole samanlainen, vaan ihmisellä on oma ruumiinsa, nelijalkaisilla omansa, linnuilla omansa ja kaloilla omansa. On taivaallisia ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten loisto on aivan toisenlainen kuin maanpäällisten. Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, ja toinen tähti loistaa toista kirkkaammin. Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen

ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen.

Paavali vertaa Raamatusta tuttuun vertaukseen ylösnousemuksesta. Hän puhuu nisunjyvän kuolemasta, sanoen "Eihän se mitä kylvät tule eläväksi, ellei se ensin kuole." - Paavali jatkaa kylvön ja niiton laista: "Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen." - Nämä monet asiat ja niiden hengelliset yhteydet ovat meille tämän päivän kristityille aika selviä, mutta tuon ajan kristityt tarvitsivat näitä vakaita sanoja. Ilman Paavalin selkeää opetusta, mekin eläisimme pimeydessä monelta osin. Lopulta Paavali kiteyttää lihasta syntyneen olevan lihaa ja hengestä syntyneen henki: "Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen."

Sitten Paavali vakuuttaa, miten me muutimme silmänräpäyksessä viimeisen pasuunan soidessa. Tämä muuttuminen onkin jumalinen ihme ja Hänen suuri suunnitelmansa katoavaisen ja katoamattomuuden välillä. Näillä

sanoilla Paavali siis kehottaa meitä olemaan vahvoja ja järkähtämättömiä ja tekemään aina innokkaasti Herran työtä.

50-58. Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: - Kuolema on nielty ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! - Olkaa siis vahvoja ja järkähtämättömiä, rakkaat veljeni, ja tehkää aina innokkaasti Herran työtä. Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnne mennä hukkaan.

